

blive udstykkede, skal der for hver Gaard blive 2 Tønder Hartkorn tilbage, som ikke maa udstykkes i mindre Parceller, medens 1 Tønde Hartkorn af hver Gaard eller ialt 2 Tønder Hartkorn kunne udstykkes uden Indskrænkning. Ved nu at sammenlægge disse 2 Gaarde, vilde Eierne, saafremt denne Bestemmelse ikke var givet, kunne udstykke Halvdelen af Eiendommens 6 Tønder Hartkorn, eller 3 Tønder Hartkorn, i mindre Parceller, hvilket er 1 Tønde Hartkorn mere end tilladt.

ad § 9.

Der er ikke fundet Anledning til at forlade den nugældende Hovedregel, at enhver Fordeindom med et Tilliggende af mindre end 1 Tønde Hartkorn betragtes som et Huus, hvis Jorder frit kunne udstykkes i mindre Parceller.

ad § 10.

Ved Magelæg skalde efter Forordningen 25de Juni 1810 § 10 de Jorder, som mageslægges, hver for sig sættes i Hartkorn, hvor til vilde udfordres 2de formelige Udskytningsforretninger.

Naar Vedkommende have villet mageslægge Jorder af samme Størrelse i boniteret Maal til Taxt 24, er det imidlertid stadigen fulgt som Regel, at ifkun de paagældende Jorder taxeres ved een Forretning og derefter beregnes, hvorpaa Approbation meddeles paa Magelæget, uden at nogen Forandring skeer i Eiendommens Hartkorn og Gammelskat. Denne Fremgangsmaade, hvorved ofte meget betydelige Omkostninger bespares, formenes at burde bibeholdes. Forsaavidt de Jorder, som mageslægges, ikke have samme boniterede Areal, vil det derimod være nødvendigt, enten at en formelig Udskytningsforretning optages for hver af de 2de paagældende Eiendomme, eller, hvad der er mindre befofteligt, at et Magelæg foretages mellem Jorder af samme boniterede Areal, og med Hensyn til Forskellen, tillige en Udskyning af den af Eiendommene, som afgiver det største Areal. Naar saaledes f. Ex. 2 Lodder respective paa 4000 og 9000 Qvadratalen boniteret Maal skulle mageslægges, vil den mindste Lod kunne mageslægges med 4000 Qvadratalen boniteret Maal af den anden Lod, og de øvrige 5000 Qvadratalen af denne

fraskilles vedkommende Eiendom ved en Udskytningsforretning. Der foretages oftere mindre betydelige Magelæg for at ligne Sjættet mellem 2 eller flere Eiendomme, eller for at staae disse bedre Figurer m. v. Da det stundom vilde være uføreneligt med Hensigten at udlægge de mageslagte Jordstykker med samme boniterede Areal, medens Gjenstandens Ubestydelighed ikke vilde staae i noget Forhold til Beføstningerne ved een eller flere Udskytningsforretninger, har man formeent, at Indenrigsministeriet burde meddeles den i Slutningen af Paragraphen omhandlede Bemyndigelse.

ad § 11.

Ifølge denne Bemyndigelse vil Indenrigsministeriet kunne tillade, at saadanne Eiendomme med et Tilliggende af over 1 Tønde Hartkorn, som ifølge hele deres Bestaafenhed ikke egne sig til at danne et samlet Gaardbrug, udstykkes i mindre Huuslodder. Saadant vil især kunne bringes til Anvendelse i nogle Egne af Jylland, hvor en Eiendom stundom findes udlagt i 10 til 20 særskilte, mindre betydelige tildeels uopdyrkede Lodder, hvoraf nogle ikke sjældent ligge 3 til 6,000 Alen, eller længere, fjernede fra Bygningerne.

Jøvrigt henvises her til, hvad i de indledende Motiver yderligere er bemærket angaaende Nødvendigheden af at forbeholde Ministeriet den heromhandlede Bemyndigelse.

ad § 12.

Denne Bestemmelse, som findes i Forordningen af 3die December 1819 § 6, er begrundet i det lidet Dnskelige i Skovlodders Udskyning i mindre Dele, som let vil kunne medføre deres deelyise eller totale Tilintetgjørelse.

ad § 13.

Forsaaavidt der til en Eiendom høre flere ikke sammenhængende Skovlodder, er det anseet tvivlsomt, hvorvidt den ved Forordningen 3die December 1819 § 6 givne Regel for Skoves Udskyning bør komme til Anvendelse, naar de enkelte Skovlodder uddeelte agtes henlagte til de forskellige Parceller, hvori Eiendommen iøvrigt deles, eller til anden tilgrændsende Eiendom; der har ikke dannet sig nogen fast Praxis i saa Henseende; men naar Kjøberen allerede var i Besiddelse af anden Skov, er saadan Afskillelse af de enkelte Skovlodder saa